

ad a. 4. J. C. Christensen anklages, „fordi han som midlertidig Finansminister i Maj 1908

uden Hjemmel, og uagtet der forelaa Oplysninger og Omstændigheder, som kunde og maatte vække hans Mistanke til Alberti, har ydet „Den sjællandske Bondestands Sparekasse“ et Laan af Statskassen, stort 1½ Million Kroner.“

Det maa betragtes som et Fremskridt, at Anklagen erkender, at Udlaanet af Statskassen er sket til „Den sjællandske Bondestands Sparekasse“ og ikke til Alberti personlig, saaledes som det gentagende er fremstillet i Agitationen. Bladet „Politiken“ har saaledes fremsat den Beskyldning, at J. C. Christensen havde udlaant 1½ Million Kr. af Statskassen til Alberti, for at denne kunde fortsætte sit Spil, og Udlaanet var sket mod Pant i stjaalne Obligationer. Ja, Finansministeren har endogsaa drevet det til at skrive, at J. C. Christensen havde laant Alberti de 1½ Million Kr. til Hjælp paa hans gamle Dage. Det er paa saadanne Beskyldninger, at Stemningen for Anklage ved Rigsretten oprindelig er rejst og efterhaanden oparbejdet.

Det er nu oplyst, at Laanet er optaget til Sparekassen med Bestyrelsens Bemyndigelse og mod Haandpant i Kassens Panteobligationer. Laanet er indgaaet i Sparekassen og anvendt af denne. Statskassen har ikke lidt Tab paa Laanet.

Udlaanet er foretaget med den almindelige Hjemmel, som Finansministeren har til at anbringe Statens Midler, og Udlaanet mod haandfaaet Pant savner ingenlunde Forbilleder. Det er saaledes oplyst, blandt andet at Statskassen i 1875—76 laante til Landmandsbanken 700,000 Kr. mod haandfaaet Pant i Aktier og Kreditforeningsobligationer og samme Aar til „Den sjællandske Bondestands Sparekasse“ 300,000 Kr. mod haandfaaet Pant i Handelsbankaktier, 200,000 Kr., Østifternes Kreditforenings Obligationer 71,500 Rdl., Jydske Landejendommers Kreditforenings Obligationer 40,500 Rdl. og fynske Kreditforenings Obligationer 38,000

Rdl. Mod disse og lignende Udlaan er der aldrig protesteret fra Rigsdagens Side.

Det er endvidere oplyst, at Statsgældsdirektørens Betæneligheder ved Laanet ikke drejede sig om Sparekassens Solvens, at han fandt Paabudet om Hemmeligholdelse af Frygt for et run naturligt, og at Tavshed om Laanet kun skulde bevares paa samme Maade som om ethvert Pengeinstituts Transaktioner. Det er ogsaa oplyst, at J. C. Christensen betragtede det som en Selvfølge, at Finansudvalget vilde faa Kendskab til Laanet.

Kontorchef Olesen har oplyst, at Laanet er opført paa sædvanlig Maade i Statskassens Bøger.

Under Forhandlingerne i Folketinget i Efteraaret 1908 fremsatte den nuværende Konseilspræsident Udtalelser om, at man for at hemmeligholde Laanet havde forfalsket en Opgørelse til Nationalbanken. Herom oplyser Forhøret over Statsgældsdirektør Andersen og Kontorchef Bondesen, at de maanedlige Opgørelser til Nationalbanken vare private Meddelelser, der leveredes af Kontorchef Bondesen. Her opførtes de 1½ Mill. Kr. med Overskriften: Diverse, idet man ønskede udelukket, at uvedkommende Trediemand fik at vide, til hvem Laanet var ydet, men en af Nationalbankens Direktører var forud underrettet om, at Statskassen havde ydet Sparekassen det nævnte Laan. J. C. Christensen havde intet Kendskab til, at denne Meddelelse blev sendt, og følgelig endnu mindre nogen Delagtighed i Posteringen.

I denne Forbindelse fortjener en anden Episode fra Forhandlingerne i Fjor Efteraar at medtages, da J. C. Christensen senere under Forhandlingerne om Bankgarantien omtalte den, og den ogsaa har været fremdragen mod ham i Agitationen.

Det er nemlig bebrejdet J. C. Christensen, at han under Debatten i Fjor først gav Meddelelse om Statsgældsdirektørens Indvendinger mod Laanet, efter at Ellinger og Zahle havde presset ham frem. Det faktiske Forhold er, at Ellinger spurgte, om der ikke fra Ministeriets Embedsmænds Side var gjort Indvendinger mod *Laanets*